

D ů v o d y:

Vymáhající věřitelka stěžuje si do usnesení rekursního soudu potud, pokud jím byla přiznána na rekurs finanční prokuratury československému státu na dani činžovní ještě další částka 23.074 Kč 67 h za dobu od 1. července 1923 do 30. června 1926 k hotovému zaplacení. Stěžovatelku lze odkázati na správné odůvodnění napadeného usnesení, k němuž jest dodati na vývody dovolacího rekursu ještě toto: Protože exekuční soud nařídil usnesením ze dne 5. června 1926 z moci úřední nový dražební rok na den 30. června 1926 na místě dříve nařízeného dražebního roku na den 31. května 1926 a protože toto dražební stání znova vyhlásil a také znova vyzval berní úřad k přihlášce veřejných dávek pod následky § 172 poslední odstavec ex. ř., stala se tím přihláška berního úřadu ze dne 21. května 1926 k dřívějšímu dražebnímu stání bezpředmětnou a tvořila naopak nová přihláška ze dne 22. června 1926 k novému dražebnímu roku jedině směrodatný podklad pro rozhodnutí o přihlášených veřejných dávkách. Mezi touto přihláškou a přihláškou ze dne 15. března 1927, učiněnou podle § 210 ex. ř. k rozvrhu nejvyššího podání, o němž bylo jednáno podle § 212 ex. ř. dne 17. března 1927, nebylo rozporu, nýbrž jest mezi oběma přihláškami, pokud se týkají nedoplatků činžovní daně za léta 1923 až 1926, úplný souhlas. Nebylo tedy ani třeba vysvětlovati, proč byly v původní a již bezpředmětné přihlášce uvedeny částky nižší.

Čís. 8685.

Poznámka zahájení vyvlastňovacího řízení ve smyslu § 4 (3) zákona o stavebním ruchu ze dne 28. března 1928, čís. 43 sb. z. a n.

Jde-li o vyvlastnění jen části pozemku, jest politický úřad povinen ji přesně označiti a připojiti oddělovací plánek.

(Rozh. ze dne 7. února 1929, R I 35/29.)

K n i h o v n í s o u d povolil k žádosti politické expositury poznámku zahájení vyvlastňovacího řízení ve smyslu § 4 (3) zákona ze dne 28. března 1928, čís. 43 sb. z. a n. R e k u r s n í s o u d knihovní žádost zamítl. D ů v o d y: Z knihovní žádosti jest zřejmo, že má býti nařízena poznámka zahájení vyvlastňovacího řízení jen ohledně dílu parcely kat. č. 58 ve vložce 48 pozemkové knihy. Nehledíc k tomu, že prvý soudce povolil tuto poznámku ohledně celé parcely kat. č. 58, jest stížnost i v tom oprávněna, že pozemek, který má býti vyvlastněn, musí býti přesně označen, neboť nelze vyvlastnění poznamenati ve větším rozsahu, než bylo žádáno, nebo v neurčitěm způsobu. Za tím účelem bylo ve smyslu ustanovení § 4 (2) a (3) zákona ze dne 28. března 1928, čís. 43 sb. z. a n. nutno, by připojením situačního plánu znalce zhotoveného díl parcely, který má býti vyvlastněn, přesně byl určen a uči-

něn viditelným. Neboť z veřejné knihy musí býti přesně viditelné, pokud jsou vlastnická práva obmezena, a nelze majiteli bráti volnost nakládati s majetkem poznámkou, která jest podle své povahy neurčitá.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rozhodnutí rekursního soudu jest správné. Z dožádání politického úřadu jest zřejmo, že jde o vyvlastnění jen části pozemkové parcely čís. kat. 58, která však nebyla nijak označena ani popsána. I kdyby tu nebylo zvláštních předpisů o přesném označení dílce parcely, který má býti vyvlastněn, stačila by již obdoba § 74 knih. zák., dále § 4 zák. ze dne 6. února 1869, čís. 18 ř. zák. o knihovním dělení parcel a § 20 zák. ze dne 18. února 1878, čís. 30 ř. zák. o vyvlastnění pozemků k účelům železničním, v nichž jest vesměs vyslovena zásada, že, má-li se vztahovati účinek knihovního zápisu (zde poznámky zahájení vyvlastňovacího řízení) jen na část parcely, musí tato část býti přesně označena, podle potřeby i plánem nebo mapou. Jest to přirozené, neboť z knihy pozemkové a ze sbírky listin musí býti jasně vidno, pokud jest vlastník pozemku obmezen ve svém disposičním právu a toto disposiční právo nesmí býti více obmezováno, než jest nutným k dosažení cíle, jenž jest knihovním zápisem sledován, v tomto případě účinnost poznámky proti každému, kdo si později vymůže knihovní zápis k vyvlastnění nemovitosti (§ 4 (4) zák. čís. 43/1928 sb. z. a n.). Totéž jde na jevo také z katastrálního zákona ze dne 16. prosince 1927, čís. 177 sb., jednak z § 14 (3) o rozdělení pozemku na stavební místa, jednak z § 42 odst. šestý a sedmý o dělení parcel nebo o změně jejich hranic. Avšak i zákon čís. 43/1928, o němž tuto jde, ustanovuje v § 4 (2), že v stavebníkově žádosti musí býti vyvlastňovaný pozemek přesně označen a že musí býti připojen situační plán stavby odborně zhotovený v příslušném katastrálním měřítku, a ustanovuje v § 5 (6), že k vyvlastňovacímu nálezu musí býti připojen oddělovací plán, je-li toho třeba. Třeba jest toho vždy, jde-li o vyvlastnění jen části parcely. Není tedy správným tvrzení stěžovatelovo, že zákon čís. 43/1928 nepředepisuje, by politický úřad předložil knihovnímu soudu situační plán.

Čís. 8686.

Nárok na vyplacení valuty z povolené zápůjčky není peněžitou pohledávkou ve smyslu § 290 a násl. ex. ř., nýbrž jiným majetkovým právem podle § 330 a násl. ex. ř.

(Rozh. ze dne 7. února 1929, R I 39/29.)

Vymáhající věřitel navrhl k vydobytí peněžité pohledávky povolení exekuce zabavením a příkázáním k vybrání pohledávky dlužníka za městskou spořitelnou na vyplacení 70.000 Kč jako zbytku z povolené